

98,800 Kr. forblev uanvendt, kom hele det ved Loven af 6. Maj 1921 til Raadighed stillede Beløb til Anvendelse i de første 7 Maaneder af Finansaaret 1921—22. Ministeriet søgte derfor paa Tillægsbevillingsloven Hjemmel til, at det i de tidligere Finansaar ikke udbetalte Beløb af 98.800 Kr. maatte komme til Anvendelse i nævnte Finansaar.

Justitsministeriet forelagde Lagtinget Spørgsmaalet om Lovens Fornyelse, og Tinget afgav en Indstilling gaaende ud paa, at Loven fornyedes for Finansaarene 1922—23, 1923—24 og 1924—25. Da Justitsministeriet imidlertid ikke mente, at det paa det nuværende Tidspunkt var muligt at danne sig et begrundet Skøn over, hvorvidt Trangen til Fiskerilaan vilde være af varig Karakter, idet denne Trang navnlig maatte antages begrundet ved de under Krigen herskende vanskelige Forhold ved Anskaffelsen af Fiskefartøjer, foresloges Loven ligesom tidligere kun fornyet for eet Aar. — Derimod var Ministeriet enigt med Lagtinget i dets Forslag om, at Bestemmelsen i Lovens § 1 om Laan til Anskaffelse af Damptrawlere burde udgaa, idet man mente, at den ved Loven af 6. Maj 1921 trufne Ordning, hvorefter saadanne Laan var betinget af, at de i nævnte Lovs § 2 opstillede Betingelser var opfyldt, kunde virke uheldigt. I Overensstemmelse hermed optoges ikke som tidligere i Loven nogen Bestemmelse om saadanne Laan, hvorimod man paa Finansloven for nævnte Finansaar vilde søge om Bemyndigelse til paa nærmere angivne Betingelser at anvende et tilsvarende Beløb af 200.000 Kr. som Laan til færøske Fiskere eller Selskaber, navnlig Andels-selskaber til Anskaffelse af Damptrawlere eller større Motortrawlere. — Endelig havde Lagtinget stillet Forslag om, at Laan ogsaa skulde kunne ydes til Ombygning og Reparationer samt Indsætning af Motor i Fartøjer. Amtmanden over Færøerne henledede imidlertid Opmærksomheden paa, at Gennemførelsen heraf vilde betyde en væsentlig Ændring i de hidtil ogsaa i det øvrige Kongerige gældende Regler om Fiskerilaan, og at det vilde medføre en forøget Risiko for Stats-Laanefonden. Fiskeridirektøren, til hvis Erklæring Landbrugsministeriet sluttede sig, kunde ikke anbefale Forslaget, idet han udtalte, at Pantessikkerheden oftest vilde vise sig utilfredsstillende, ligesom det i Praksis har vist sig, at Laanevirksomhed af nævnte Art kun lader sig gennemføre med nogenlunde Sikkerhed indenfor Foreningsrammer, hvor Solidariteten er det bærende Princip, paa den i §§ 4—8 i Lov om Fiskerilaan af 9. Juli 1920, jfr. Lov af 11. Marts 1921, omhandlede Maade. Justitsministeriet tiltraadte det af Fiskeridirektøren anførte og stillede ikke noget Forslag svarende til Lagtingets Forslag, men vilde undersøge Muligheden af — hvilket ogsaa Fiskeridirektøren havde anbefalet —, om ikke de ovennævnte Bestem-